

GAZETA KRAKOWSKA

DN^o 24.

Z KRAKOWA DZIA 23 MARCA 1825 ROKU WĘ ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

Dnia 18 Marca r. b. umarł tu po krótkiej chorobie Piotr Librowski, najstarszy Obywatel Wol. Mi. sta Krakowa, bo 124 lat miesięcy 6 życia przeżył. Starsze ten był zdrowy aż do zgonu i czyste wygląd i. Ciało zaś jego przed pogrzebem tłumami lud odwiedzał, i odprowadził je do grobu.

Z Petersburga d. 7 Lutego d. K.

(Z Kurjera Litewskiego.)

Rzeczywisty Radca Stanu Newesilców, Urzędnik Kancelaryi N. Cesarzowej Matki, mianowany został Sekretarzem orderu S. Katarzany, z pozwoleniem noszenia ozdób jego.

Nowo ogłoszone ofiary, zebrane w Moskwie na zniszczonych przez powódź Petersburga, z samych drobnych poświęceń, między któremi jedna tylko osoba 100 rubli złożyła, prócz dawniejszych wynoszą 289.983 rubli 70 kop.

Donoszą z Puław, iż od dnia 1 Sycznia ciągle mają tam mrozy; d. 16 Sycznia było stopni 20. Śniegu tam bardzo mało.

Z Paryża d. 8 Marca.

Spory względem projektu wynagrodzenia Emigrantów jeszcze się w izbie Deputowanych nieukończyły. Na wczorajszym posiedzeniu poprzedziło je zdanie sprawy komisyyi o niektórych prośbach. Prośba Plebana z Voigny, Xiędza Je. ffrai, by kościelny ślub poprzedzał cywilny, odesłaną została do Ministra spraw duchownych. Prośba zaś P. d. Armaing z Beziers, w której dla ubogich dzieci po rodzicach podczas rewolucyi straconych żądane jest wynagrodzenie i pierwszeństwo do urzędów, została mimo usiłowań P. Petou, odrzuconą.

Jenerał porucznik Aix mieszkający w Nevers, odebrał od Ministra wojennego rozkaz udania się do Vincennes, dla dozierania tam podług jego wypalarków ronic się mających wozów artyleryi. Jenerał ten był dawniej naczelnikiem Westfalskiej artyleryi w Kassel i urządził ją podług nowego swojego sposobu.

P. Sicard, były jeneralny intendent wojska Francuzkiego w Hiszpanii, powołany został przez Ministra wojennego do Paryża, dla zdania sprawy z swojego urzędowania.

Podług Dziennika Konstytucyjisty w przeciągu lat trzech w 86 naszych departamentach 80 Prefektów zostało albo oddalonych, albo z jednego do drugiego przeniesionych.

Pamiętnikowi Pasi Genlis wyszły już pierwsze dwa tomy z druku. Zamykały one 68 lat czasu i wystawiają czytelnikowi naysympatyczniejsze osoby z wieku 18 i 19, których liczba wynosi do 5set.

Młodzieniec 15letni w towarzystwie Niemki, która mieniła się być jego matką, okazywał w Sierpniu r. zeszłego w Bar-le-Duc, Kolmar i Kel wieki przepych. Jeździł 4 pocztowymi koniami, sypał garścią pieniądza i naysmieszniejsze rozpuszczał o sobie wieści. Aż nakoniec okazało się, iż nazywał się Antoni Fontouge, był wnukiem i czeladnikiem Bankiera Paryżskiego Lesseps, ukradł mu 14,000 Fr. i z młodą Niemką z Dwochmostów i kucharką nazwiskiem Molter uciekał. Pierwsza w krótko go opuściła, a druga z nim razem uwięziona i przed sąd stawiana została. Onegdaj zpadł na niego wyrok. Lubo był uznany za złodzieja i falszerza, jednakże, iż jako młodzieniec bez zastanowienia działał, został od kary uwolniony i bratu oddany. Molter zaś skazaną została na 6ciomiesięczne więzienie, wystawienie przed pręgierzem i zapłacenie kosztów prawnych.

Pewna kompania Angielska, która ma przeszło 100 mill. Fr. do rozrządzenia, wykupiła w Anglii prawie wszystkie zapasy bawełny i w samym Liwerpoolu 100,000 pak. W Francyi zakupiła także wiele bawełny i wszystkie zapasy na składach kawy z St. Domingo.

Do tej okoliczności przywiązywano podobieństwo do wojny, symczasem zdaje się tylko pochadzić z spekulacyi powiększonego do południowej Ameryki wywozu bawełnianych towarów.

List z Alexandryi pod d. 5 z. m. zawiera co następuje: „Praybycie Jenerałów Francuzkich Boyer i Livron przyłoży się zapewne istotnie do ulepszenia Egipskiego systematu wojskowego. Basza wyznaczył Jenerałowi Boyer roczney płacy 40,000 Fr. i oraz 800 Fr. wynagrodzenia, żywność na 16 osób, obrok na 20 koni, rocznie 4 szale, 4 kome. mieszkanie, tytuł, i t. d. Jenerał Livron pobiera rocznie 20,000 Fr. i wszystkie w równie stosunku potrzeby. Od Listopada przybyło tam 64 Hiszpańskich, Francuzkich i Włoskich oficerów, którzy przyjętymi są do służby. Pięćdziesiąt Europejskich lekarzów i chirurgów usposobiają uczniów i urządzają szpitale. Jenerał Boyer oddał Baszy w podporządku od rządu Francuzkiego 500 karabinów, potem pojechał do Kairu i obozu ćwiczeń. Pracują teraz nad utworzeniem korpusu arcyteryi i jazdy na sposób Europejski.”

Z Madrytu d. 25 Lutego.

Mowią tu o mającem wkrótce nastąpić ogłoszeniu przebaczenia, przez które wszystkie ślady dawniejszey niezgody zatartemi zostaną. Minister wojenny wydał już rozkaz, aby oczyszczenie z politycznego postępowania wszystkich oficerów od podporucznika aż do kapitała zaniechane zostało.

Biskup Kuensy słożył 40 tysięcy realów do rozrządzenia Króla, dla wyrobników, którzy zostają bez chleba.

Od 3ch dni pobiegła ztąd z nadzwyczajnych gońców do naszego Posła do Londynu.

Towarzystwo chłopców, które tu o politycznych przedmiotach miewało naradzenia, przybrało nazwisko: „Wielkiej Numancyi.„ Członkowie jego obowiązali się być tylko posłusznymi obroncom przez naród władzom, i oddane są pod sąd. Wojskowa tutejsza komisya studiowała się sprawą 32 oskarzonych, jako należących do planu zbrojnego zgromadzenia, które o 3 godziny drogi ztąd zawiązać się miało. Dwa pułkownicy którzy na jego byli czele, uciekli do Kuzensy. Dowodzący tam Jeneral Bessieres żądał od rządu powiększenia tamczasnego wojska.

Z Londynu d. 4 Marca.

Na posiedzeniu niższej izby Parlamentu d. 1 b. m. P. Burdet wniósł wielką prośbę od Katolików, w której proszą o przywrócenie im do równych praw z innymi Angielskimi poddanymi, i poparł ją mocną mową. „Przedmiot ten (mówił) tyczy się nietylko Katolików Irlandyi, ale nadto najważniejszego interessu kraju naszego i szczęśliwości królestwa. Niechcąc wzbudzić nieawisłości i rozstrzeżenia przez obwinienie o to, co się stało, owszem pragnę aby wszystko poszło w niepamięć i obie strony miały tylko przed oczyma sprawiedliwość i dobro publiczne.„ Potem wystąpił, iak dalece różnią się terażniejsze okoliczności od ówczesnych, gdy potrzebne były ograniczenia dla Irlandzkich Katolików. Prześladowano Katolików, ze wiernymi byli wierze ojców swych. Nie mieniąc się być obrońcą

religii Katolickiej, powiedział tylko, iż każdej religii jest czcicielem, do której kto jest szczerze przywiązany, i której celem jest miłość bliźniego i cnota; ale nie pochwała duchownych i innych korporacyi, które wynoszą się na monopolistów, bo sama konstytucya głosi, że kto równie ciężary nosi, ma prawo do równych praw. (Oklaski.) Panowie obawiający się teraz wpływu Papieża, zapomnieli, iż oni sami krwią i pieniędzmi kraju naszego przywrócili go do godności, której lękają się teraz. Nie zachodzi z tej strony żądać mebespieczeń two, ale w tem, iż 6 mill. poniżonych Katolików w spokojności utrzymać nie chcemy. Czyliż niesłusznie nie zarzucają nam pisma Francuzkie, iż handel niewolnikami, który zniszczyć staramy się, nie jest przez połowę tyle nie ludzkim i okrutnym, jak który ulegał Irlandzcy Katolicy? Może teżają się, aby nieodrąbać na członków Parlamentu i urzędników krajowych kilku Katolików. Nie przypuszczając takowego wypadku, wcale go nie żałuję. Ze wszystkich kształtów rządu jest ten najsłabszy, który opiera się na wyłączeniach religijnych. P. Burdet zakończył mowę, swą ją wnioskiem, aby izba zamieniła się w wydział dla rozpoznania istniejących przeciw Katolikom ustaw i w potrzebie ich uchylenia. P. Leslie Foster sprzeciwiał się szczególniej z tego względu temu wnioskowi, że jeżeli Katolicy do równych praw przypuszczeni zostaną, tedy upadnie kościół Protestantki. Przytoczył, iż jeden z wysokich duchownych Katolickich powiedział mu w zafianu, że religija Protestantka w Irlandyi, im liczniejsze będzie duchowien-

stwo Protestantkie, tem więcęw nienuwiedzoną będzie. Liczba Protestantów w Irlandyi nie jest tak wielka, jak ją poprzedzający mówca podaje, znajduje się tam bowiem cztercy milliony 940.000 Katolików, a Protestantów tylko 1 million 860.000. Niemoże się zatem z poprzedzającym mówcą zgodzić, ażeby już z strony katolickiego Kościoła w Irlandyi niewypadało lękać się niebezpieczeństwa, zwłaszcza, że terażniejszy Papież jest gorliwym obrońcą swej religii, i c. d. Tu oparty na łasce słaby jeszcze Minister Canning zabrawszy głos, mówił zwolna i przepraszał izbę, iż tak wczesnie zwraca łę uwagę, ponieważ później może nie być w stanie: " Jakkolwiek (mówił) moje częstokroć w tym przedmiocie oświadczone zdanie bynajmniej się nie zmieniło i nie zmieni, wszelako nie byłbym zatem, gdyby moicy rady usłuchano, ażeby teraz był ten przedmiot wniesiony, ponieważ nie upatruję jeszcze dla niego pomysłney chwili. Ale skoro raz wniesiony, zgadzam się nań z serca, i nie pojmuję dla czego by się mu sprzeciwiać miało, ponieważ zawiera tylko rozważenie środka, a o onego nie proponuje. Zichodzą wprawdzie niektóre niebezpieczeństwa, ale u wielu urojone; lecz rozpoznanie, dla czego nasi współbracia od używania równych praw wyłączeni bydź mają, niepowinno bydź odrzucone, a przynajmniej należy przeciwnie myślących oświecić. Terażniejszy systemat trwa już wiek, ale to nie jest żadnym dowodem rzeczywistości; wiek trwałości ludu jest tyle jak niczem. W kraju naszym zaciągnięte są dwie najszybsze linie między Kościołami Angielskim i Katolickim, a

obtem wślywem. Mowię więc, iż należy zatrzyć pierwszą, a oobstrzyć bardzo drugą. Sądzę bowiem wszystkie swobody, które Katolikom nadamy, za zupełnie zgodne z powagą i bezpieczeństwem Kościoła Ewangelickiego, i dla tego bez zgadzania się na pojedyncze zdania Szanownego P. Burdett, popieram z serca tego wniosek. P. Canning usadł przy ciągłych oklaskach na miejscu swoim, i wkrótce potem, zapewne dla słabości, sałę opuścił. — Jeneralny Instygator mówił przeciw wnioskowi, a P. Wortley za nim, mniemając, iż Kościołowi Protestantkiemu daleko większe teraz gtozi niebezpieczeństwo, niżeli przypuszczenie Katolików do praw obywatelskich. — P. Baines odezwał się, iż Katolicy daley sięgają, i odwołał się do ostatniocy mowy przez P. O'Connell mianey. — Gay P. Piunkett w długiey mowie zalecał razem pojednanie się i przeczornać, wystąpił P. Peel (Minister spraw wewnątrznych) żywo przeciw wnioskowi, i starał się dowiesć, że ani przez umowy, ani politykę, ani prawa nie jesteśmy obowiazanemi do takowego środka względem Irlandyi. Skoro Parlament przyzna raz Katolikom zdadność do urzędow, na owczas potrzebna różnica w urzędowaniu będzie znowa dla nich uciążliwą; lepiej zatem zostawie pewną klasę ludzi za niezdatną do urzędow, niżeli ją potem ograniczać. Zresztą większa część ich ziemskich posiadłości znajduje się w ręku Ewangelików. Katolicki urzędnik nie może z takim uczuciem patrzeć na reformę jak Ewangelicki, a Katolicki Minister nie będzie miał szczeręj sterannosci o Ewangelickie kościoły. Potem odczytał wyrazy xiążki, w ktorey

doniesiono Katolikóm o nowych cudach i napomniano ich, aby unikali towarzystw Biblijnych. — P. Brougham odpowiadając na każdy punkt mowy P. Peel, obwiniał go że mówi o mogących nastąpić niebezpieczeństwach, a ograniczających teraz milczy. Można z takichże powodów Wigów (przyjaciół wolności) pozbawić i praw obywatelskich, aby Torysowie (przyjaciele Królewskiej Władzy) 60 lat dłużej swoje panowanie utrzymali. Zawsze lękali się obioru Katolików na członki parlamentowe; lecz zdaniem jego 100 członków Katolickich niepotrafią żadnego utrzymać wniosku. Dissenterowie są równie gorliwymi w rozszerzeniu swej nauki jak Katolicy, a czemuż ich nie wyłącza? wszakże 4 Dissenterów zasiada teraz w Parlamencie. Książka o cudach Xcía Hohencolue więcej jest użyteczną, niżeli szkodliwą k ściołom Ewangelickiemu. Mowca wspominał dalej, że mieliśmy już pierwszym Ministrem Socyanskiego Chrześcijanina, i że od 50 lat Dissenterowie posiadają wysokie urzędy. Teraz mają Katolicy daleko większy wpływ, niżeli mieć mogą po zrozwaniu się z nami, i t. d. Po przymowieniach się jeszcze niektórych członków, został nakoniec wniosek 274 głosami przeciw 234 przyjęty i bil był pierwszy raz odczytany. Drugie odczytanie nastąpić ma po Świętch Wielkanocnych. — Na onegdajszem posiedzeniu odczytany powtórnie został bil względem założenia drogi z żelaznemi kolejami między Manszestrem i Liwerpoolem.

Do wyższej izby wniesiono wczoraj 16 próśb o odrzucenie bilu znoszącego Katolickie towarzystwa w Irlandyi. Propozycja Hr: Carnarvon wysłucha-

nia deputacyi od Katolików z zakraty izby, którą wspierali Lordowie Grey i Holland, została na przełożenie Ministra Hr. Liwerpool odrzuconą. Lord Kanclerz tłumaczył się przy tej okazji, że bil znoszący Irlandzkie towarzystwa nie od niego pochodzi; a Hr. Liwerpool żądał powtórnego jego odczytania. Sprzeciwiali się temu Xżę Sussexu i Margrabi Landsdown; pierwszy sądził, iż skoro Katolicy przypuszczonemi zostaną do praw obywatelskich, towarzystwa same przez się upadną, a drugi mówił, iż nie należy licznego ludu, który przykłada się do handlu i rolnictwa pozbawiać wolności. Mimo tego jednak uchwalono większością głosów powtórne odczytanie.

Sądzą, iż bil przypuszczający Katolików do praw obywatelskich, choć w niższej izbie przejdzie, w wyższej odrzucony zostanie.

Gabinetowy Goniec Meade przybył tu wczoraj z Petersburga z Pismem od P. Str. ford Canning.

Lubo Kanclerz Skarbowy w swoim zdaniu sprawy o stanie Skarbu nie wspominał o zmianie bilu zbożowego, sądzą jednak, iż w tej mierze nastąpi wnioski w Parlamencie.

Komitet do zbierania składek dla wsparcia zalanych okolic w północnych Niemczech, przeznaczył dla Hanoweru 3000 Fs. dla Altony 500, dla Oldenburga 500, a dla urzędu Ritzbüttel 150 Fs.

Przywóz złota do Anglii w r. 1823 wynosił 26,419 a 1824 roku 200,777 uncyy. Bitego na monetę w suwerenach w r. pierwszym 759,748, a w drugim 4 milion. 65,075 Fs.

Do rozmaitych towarzystw, w które stolica nasza obfituje, zawiązało się

w tej chwili nowe w celu przyłożenia się do wzrostu litteratury.

Kommissya do szczepienia krowicy ospy pod prezydencją P. Halford, zdała Ministrowi spraw wewnętrznych sprawę o przeszłorocznych swoich pracach. Od ostatniego roku rozślanych zostało w kraj i zagranicę 77,800 porcy świeżey materyi, i kommissya cieszy się, iż terazaysze urządzenie stawia ją w możności zaspokoienia wszystkich w tej mierze potrzeb. Z szczepionych corocznie w stolicy do 3000 dzieci, dostało 18 naturalną ospę. Wewnątrz kraju zachodzi inny stosunek: w ogóle 725 dzieci dostało naturalną ospę.

Naybogatszym w Anglii Tontinem jest od 60 lat ustanowiona *Equitable Assurance Compagny*, ktorey kapitał wynosi to mil. 338,236 Fs.

Nakoniec upadła wszelka wątpliwość względem losu Peru. Przez okręt *Lima* z Jamaiki nadeszły z Kartageny pod d. 18 Stycznia, urzędowe doniesienia o zupełnem pobiciu wojska Hiszpańskiego. Bitwa zaszła d. 9 Grudnia na równinie *Guamanguilla*. Jenerał Sucre dowodził naczelnie wojskami Kolumbijskimi, ponieważ Bolivar znajdował się już w *Lima*, i wypadkiem tej bitwy było: poymanie Jenerałów Laserna, Cantarac, Valdez i Karatalla, kapitulacyia wojska Hiszpańskiego i rozkaz do Jenerała Rodil, aby Kolumbianom oddał twierdzę *Callao*. Oto są dalsze doniesienia o tem zwycięstwie:

Urzędowe doniesienie.

Z *Limy* d. 18 Grudnia 1824.

Wojsko oswohodzeczne pod rozkazami Jenerała Sucre pobilo na głowę wojsko Hiszpańskie d. 9 b. m. w równinie

Guamanguilla. Jenerał Laserna, dowodzący naczelnie tem wojskiem, został ranny i dostał się w niewolę z Jenerałami Cantarac, Valdez, Caratalla, z innemi officerami i wielu żołnierzami. Wszystkie tabory nieprzyacielskie, bron &c. znalazają się w naszych rękach. Adjutant dowodzącego Jenerała oswohodczem wojskiem Podpułkownik Medina, który wiozł urzędowe doniesienie o tem zwycięstwie został niestety przez zbuntowanych w *Guamanguilla* do mieszkańców zawrzdowany. Lecz wszystkie władze miast pobliskich placuboin doniosły urzędownie, że oręż nasz zwyciężył, i dodały, że Jenerał Cantarac, który po ranieniu Jenerała Laserna objął na czele dowodztwo, zawarł z Jenerałem Sucre kapitulacyią, mocą ktorey warowane jest oddanie twierdzy *Callao* wojsku oswohodczemu. Tak dzień 9 Grudnia ukończył to, co pod *Junin* zaczętem zostało. Na początku roku groziła Hiszpanie z wojskiem, ktorego już nie ma, zdobyć napowrót Amerykę. Równiny *Guamanguilla* były świadkiem zwycięstwa, które na stałym łądzie *Kolumba* zakończyło wojnę o niepodległość. Tam rozstrzygnięte zostało pytanie, względem ktorego niezgadzała się jeszcze Europa, a ktore Amerykę bardao obchodzilo i ważnem jest dla tysięcy przyszłych pokoleń. Wojsko oswohodzeczne przez rozstrzygnięcie tege pytania polożyło ostatni pomnik swey chwale, a wdzięczność poda do potomności imiona zwycięzców pod *Guamanguilla* i w sławionego *Meza*, ktory wojską kierował i Peru oswohodził. — W *Kartagenie* Kolumbijskiej d. 12 Stycznia 1825 o godzinie 11 w wieczór. Wydrukowano w drukarni rządowcy. *L. A. Calvo.*

Rzeczpospolita Kolumbijska.

Z Kartagieny d. 13 Stycznia 1825.

Do generała dowodzącego w Mogdalena.

Mai Panie ! Dowodzący Jenerał na Międzymorzu doniósł mi pod d. 3 b. m. co następuje: W tej chwili odebrałem list z Limy od JW. Oswobodzcy Peru (Boliwara) takiej osnowy:

Rzeczpospolita Peru. Ministerstwo wojny i morskie.

Z Limy d. 18 Grudnia 1824.

Do Intendenta i Dowodzcy w Panama.

Czyni mi to niezmiernie ukontestowanie, że z rozkazu JWgo dyktatorską Władzą opatrzonego Oswobodzcy Peru udzielić W Panu mogę wiadomość, iż dziś o godzinie 5 w wieczor nadesłała tu wiele doniesień (między innemi od Jenerała Santa Cruz) w których potwierdzone jest zupełne pobicie wojska Hiszpańskiego w d. 9 b. m. pod Guamanguilla. Vicekrol Laserna i Jenerałowie Cantarac i Valdez są pojmanemi; pierwszy jest mocno raniany. Cantarac, który po nim dowodził, kapitulował z Jenerałem Suere i na mocy tej kapitulacyi wydał rozkaz do Gubernatora Callao, aby się twierdzę oddał do rozrządzenia JW. Oswobodzcy, tudzież do innych dowódców Hiszpańskich, aby się temu Jenerałowi poddali. Adjutant, Podpułkownik Medina, który wiośł od Jenerała Suere list z kapitulacyią i rozkazy Jenerała Cantarac, zabity w drodze został przez buntowników; lecz skoro je odbiorę nie omissaksm ich w kopii W Panu przesłać. JW. Oswobodzca zalecił mi oznaymić W Panu, iż szczęśliwe i radosne zdarzenie d. 9 b. m. które zakończyło wojnę w Peru, uwolnia sprzymierzoną Replę Kolumbii od poselania dalszych posiłków, gdyż dotychczasowa siła jest dostateczną do utrzymania niepodległości i wolności Peru. JW. Oswobodzca rozkazał mi zatem donieść W Panu, iż jeżeliby jakowe posiłki zaaydowały się jeszcze w drodze, aby się zatrzymały i czekały dalszych rozkazów rządu Kolumbijskiego. Zostań, &c.

Th. de Heres.

— Dnia 5. —

Prezydent Maytańskiej Rzeolitey, Boyer, przysłał P. Canning w odpisie całą urzędową korespondencyją z Francyją.

Traktat handlowy między Kolumbią i Zjednoczonymi Stanami północney Ameryki zatwierdzony został.

Cena osadniczych towarów ciągle się tu podnosi; cennar kawy poskończył o 9 szylingow (18 Zlp.) i w tym stosunku inne towary.

Zmarły Pan Rich, prezes Wschodnio-indyjskiej kompanii w Bagdadzie, zgromadził podczas wieloletniego swego w Azji bawienia znaczny i szacowny zbiór, i pragnął, aby po jego śmierci dostał się dla użytku publiczności do tureckiego muzeum. Składa on się z 900 Perskich, Tureckich, Chaldejskich, Syryjskich i Arabskich rękopismów, ważnych komentarzow na Pismo S. wschodnich i Greckich monet, które zmarły P. Paine Knight bardzo wysoko cenil, i znaczney liczby znalezionych w okolicach Babilou i Ninawy starożytności i nieodcyfrowanych napisów. Cały ten zbiór szacują do 800.000 Fs.

W Wschodnich Indyjach] [nawpierwszy] dom kupiecki w Kalkacie zbankrutował na 4 miliony Fs.

Z Bruxelli d. 8 Marca.

Onegdy Minister spraw wewnętrznych zamknął mową w imieniu Króla terażniejsze posiedzenia Stanów jeneralnych.

Przybyły napowrót z Berlina Król Jmć Fryderyk złożył dla uszkodzonych przez powódź mieszkańców 8000 ZH.

Xze Oranii wyjechał dziś do Petersburga.

Wicher d. z b. m. był w kraju naszym daleko potężniejszy niżeli od 3go do 5 Lutego, który tak gwałtowną zrządził powódź.

Wczoraj zdarzył się w Antwerpji przypadek, iż gdy spuszezano belki zwozonego mostu, na jednym tak wiele skupiło się ludzi, że łańcuch i ęki. Utopiło się 9 ludzi, a 12 innych wyratowano.

Z Sztokolmu d. 4 Marca.

Wczoraj był wielki dyplomatyczny obiad u Ministra spraw zagranicznych. Przed obiadem całe towarzystwo odbyło nader okazłą sanna przejazdkę.

Hr. Wedel-Jarlsberg przybył tu z Norwegii, a reszta członków złożoney kommissji do ułożenia handlowych stosunków między Szwecyją i Norwegią wkrótce nadiedzie.

W przeszłym tygodniu nadbiegł tu goniec do Rossyjskiego Posła z Petersburga i we dwa dni na powrót odjechał.

Nadeszło tu zatwierdzenie zawartej między Szwecyją i Anglią umowy względem zniesienia handlu niewolnikami.

Gdy rząd Niderlandski przez drogę Ministrowską okazał swoje życzenie

waięcia z rządem naszym w ikłady względem rozszerzenia handlowych stosunków pomiędzy obiema krajami, przeto J. K. M. ro kazał zdać sobie zdanie: czyli przy terażniejszym stanie stosunków handlowych niebyłoby rzeczą użteczną znieść opłatę od Niderlandskich okrętów pod wzajemnością dla Szwedzkich okrętów w portach Niderlandzkich.

W r. z. posunięto robotę kanału Gotha do 11706 łokci; koszta na to wynosiły do 557,164 talarów, a od zaczęcia robienia tego kanału aż do roku zeszłego 6 mill. 551,101 talarów bankowych.

Z Smirny d. 1 Lutego.

Poczytuujemy za obowiązek ostrzedz Europeyzyków, którzy zaciągają się do służby Baszy Egipskiego, o niebezpieczeństwie, na jakie są w tej służbie wystawioneni. Ibrahim Basza kazał w Budrun d. 10 Stycznia dziesięciu Europejskich officerów, obwiesić, którym przypisywał poniesioną klęskę. Słyszano go publicznie mówiącego, iż przy związkach z Chrześcianami nieszczęścia tylko go oczekują, i że skoro obeymie polecą rządu wszystkich Chrześcian w służbie będących każe pozabijać. Gdy przychodzi do potyczki każe wszystkich Chrześcian znajdujących się na okrętach w budzie zamykać. Do Nauplia wysadzono 3000 poymanych Egipcyanów. Wszyscy byli mizerni i słabi, i tak źle w Egipcie żywioneni, iż życzyli sobie szczęścia, że dostali się do niewoli. Dotychczasowy dowódzca stojących Francuzkich okrętów jest odwolany.

Życzących trzymać Gazetę Krakowską od 1 Kwietnia r. b. uprasza Redakcyja o wczesne się zgłaszanie.

z KRAKOWA DNIA 23 MARCA 1825 ROKU WE SRODE.

Z Saxonii d. 8 Marca.

Xiążęta nasi Fryderyk i Jan znawdować się będą w Reims na koronacyi Krola Francuzkiego Karola X. Zamtąd udadzą się do Paryża i oczekiwać będą na powrót z Hiszpanii Wysokiego swoteo Oycy, Xcia Maksymilliana.

Jazda nasza zmniejszoną znowu została o jeden szwadron, eo także w artyleryi ma nastąpić. — Robione tu teraz są wzory wszelkiego rodzaju strzelby, które przesłane będą w podarunku J. C. W. Wielkiemu Xciu Konstantewu.

Znasydujący się na koniec przeszłego Lipskiego jarmarku Persowie, przybyli na terazniejszy Wielkanoeny i czynią nadzieję, że i na przyszły przybędą. Są to ludzie posiadający rzadką na wschodzie znaj. mość handlu, i obieżdżają teraz fabryki Niemieckie i Alsackie, upatruiąc, jakie towary potrzebne w ich kraju naitaniej przez Lipsk i Rossyją przewozić mogą. Na przyszły jarmark przywiezją jedwab i Koszemirską wełnę, i podług ich zapewnienia, znaczne czynić będą zakupy. Towary, które oni zakupować będą, muszą jednak mieć podo-

bieństwo do wschodnich, gdyż poydą daley w Azyją, niżeli dotąd zachodzily Niemieckie, Angielskie i Francuskie.

Dziedzice Xiążstwa Sasko-Gietayskiego i Altenburga, Xiążęta Hildburghausen, Meinungen i Koburg ziechali się d. 25 Lutego do zamku w Hildburghausen. Ministrowie tychże Xiążąt, którzy ustanowili tymczasowy rząd w powyzszych Xiążtwach roziechali się d. 28 Lutego.

Od brzegów Menu d. 11 Marca.

Xię Elektor Heskij udzielił umieszczenemu przy Kr. Pruskim Ministerstwie policyi Rady Falkenberg order państwa swiego Lwa złotego.

Podług doniesienia z Gota spadek po estaniam zmarłym Xciu nie jest mały, ponieważ wszyscy dotąd panujący Xiążęta, wyjąwszy przedostatniego Augusta, do bremini byli gospodarzami, i zda e się, iż przypadnie Xiężnie matce z domu Meinungen, która zyie w Hieres z Prowancyi i znasyduje się przy niej jako Marszałek sławny Astronom Zich,

Panujący Xiążę Anhalt-Cöthen przedsięwziął z Malzonką swoją d. 930

Marca 'nadróż', dla pokrzepienia osłabionej swego zdrowia, do okolic Nadreńskich i Francyi.

Od brzegów niższej Elby d. 11 Marca.

Przybysz wody, którego lękano się pod pełnią Marca przemienił. Jak piszą z Bremy, bez żadnych złych skutków, i był nadzwyczaj niski, co przypisują lądowym wiatrom. Ostrzeżenie szanownego Doktora Bremieńskiego Olbers, że pod pełnią Marca nastąpić może podobna powódź jak pod pełnią Lutego, sprawiła pożyteczny skutek. Wszędzie wzięto się natężonymi siłami do umocnienia tam, dla zabezpieczenia się przeciw obawianemu nieszczęściu, i tak daleko posunięto roboty, iż na przyszłość zapewniają od wylewu.

Szybko biegnący Göhrig z Hessedarmstadt, uciekł od miasta nad Jhmen w Linden aż do wsi Arnum i nazad — odległość przeszło mila jeograficzna — w 56 minutach — o 3 minuty prędzej, niżeli się obowiązał. Tem większego zastanowienia rzecz godna, że gościnnie przez śniegi i deszcze był w wielu miejscach rozpuszczony i mnóstwo stojących na drodze ludzi, iako też towarzyszących mu powozów i konnych jeźdźców często mu przerywali podróż.

Z Hanoweru d. 12 Marca.

Do środkowego tutejszego wydziału nadeszło z skladek dla zniszczonych przez powódź do 10 b. m. 53,966 tal. w złocie, 48,307 tal. 3 gr. 6 fenigów w monecie koawencyncy, a 14,232 tal. 13 gr. 1 fen. w monecie Pruskiej — J. K. W. Xzć Kambridgi oprocz dawniej złożonych 100 funtów sterlingów, kazał jeszcze drugie 100 wydziałowi dargczyć.

Podług doniesień z Emden zachodzi podobieństwo, że podczas burzy z d. 3 na 4 Lutego nastąpiło także wstrząśnienie ziemi, może pod lożyskiem morza północnego. Przynajmniej ludzie znajdujący się tej nocy na otwartej drodze, twierdzą, iż czuli pod nogami poruszenie. W wielu także miejscach woda z cysternów odbiegła, w studniach była dnia 3go Lutego słona, a przed 3cim Lutego po przybytku morna znikła, i t. d. Woda przybyła z wylewów, była jak gotująca się, i tyle miała w sobie mułu, jak nikt przy podobnych powodziach nie pamięta. Wstrząśnienie ziemi w północnych naszych okolicach jest jednak bardzo rzadkiem zdarzeniem.

Od granic Tureckich d. 1 Marca.

D. 20 Stycznia pokazało się 3 do 4 korsarskich okrętów Greckich przed Egipskim portem Damiettą, znieważyły Francuzki i inne Europejskie okręty i zabrały z nich towary i żywność. Na górze Libanu wszczęły się nowe zaburzenia. Szek Beschira powstał przeciw Xiążęcom Druzy. Ali Basza Egipski posłał tam byłego Selikar Beja dla zagrozenia waśni, a za nim 600 wojska dla przmuszenia upornych do posłuszeństwa.

U W I A D O M I E N I E

Nauka o Niebie, czyli *Wiadomość fenomenow Astronomicznych* zebrana do powszechnego użytku, dzieło elementarne z którego wszystkie dowodzenia Matematyczne są usunięte — Z dodatkiem o Sposobie poznawania gwiazd i konstellacyj przez Wincentego Karczewskiego — Dzieło obejmujące blisko 30 Arkuszy, z figurami na dwóch Tablicach miedzianych rycinami, znyczone się do przedania w Księgarniach Grabowskiego i Mateckiego w Krakowie, zaś w Warszawie u Weckiego — Cena Złp. 10.

Dnia 21 i 22 Marca 1825 r.

Cena Zbó z różnego gatunku na Targu
w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.		2.		3.		4.	
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	11	— 10	15	10	— 9	—	—	—
— Żyta	6	— 5	15	5	— 4	15	—	—
— Jęczmienia	5	— 4	15	4	— 3	24	—	—
— Owsa	4	— 3	24	3	18	3	12	—
— Jagiel	16	— 14	—	13	— 11	—	—	—
— Grochu	6	— 5	15	5	— 4	15	—	—
— Rzepaku	15	— 14	— 13	—	12	15	—	—

W Gdańsku dnia 14 Marca.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszeniczy	od	Złp.	516	do	660
Żyta	—	—	240	—	270.
Jęczmienia	—	—	240	—	270.
Owsa	—	—	162	—	180.
Grochu	—	—	240	—	270.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 130 Ciągnięciu dnia 23 Marca r. b. w przytomności osób od Rządu, do tego wyznaczonych, wyciągnięte z kół zostały Numera następujące:

81. 27. 53. 62. 55.

Przyszłe 131 Ciągnięcie dnia 30 Marca r. 1825 przypada.

Teatr Narodowy.

Jutro we Czwartek d. 24 o. m. daną będzie wielka Tragedya w 5 aktach, z francuzkiego Tomazsa Korazla: *Herabia Essex. Feldmarszałek Angielski.*

W przyszłą Niedzielę d. 27 Marca r. b. na benefis Szymona Włodka, daną będzie wielka wznowiona Tragedya w 5 aktach, z Angielskiego Schaeckespearu na język polski przełożona: *Macbeth.*

DONIESIENIA.

Pisarz Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i Jego Okręgu, podaje do publicznej wiadomości, iż Kamienica pod L. 454 przy głównym Rynku w Krakowie stojąca w drodze pertraktacyi spadkowej po ś. p. Franciszku z Geppertów Tuszkowej przez publiczną licytacyją sprzedaną zostanie, a to na zadanie wieloletnich Sukcesorów, iako to: W W. Stanisława Gepperta Assessora przy Dyrekcji Jeneralney Towarzystwa Ogniwego w Królestwie Polskiem, Jozefa z Geppertów Łaskowskiej Wdowy, Maryanny Geppert Panny wyszłej z małoletności, wszystkich iako dzieci po ś. p. Antonim Geppert, bracie rodzonym zmarłej Franciszki z Geppertów Tuszkowej pozostałych, tudzież Stanisława Wyszomierskiego, iako Pełnomocnika Jozefa Gepperta Medycyny Doktora.

Sprzedarz Domu tego Wyrokiem Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa w dniu 8 Stycznia 1825 r. między wyrażonemi wyżej wieloletnimi Sukcesorami ś. p. Franciszki z Geppertów Tuszkowej, a W W. Woyciechem Like Obywatelom W. M. Krakowa w swem imieniu i Opiekunem małoletnich po Janie Like pozostałych dzieci czyniącym, Justyną Kozłowską i Michałem Strożeckim Adwokatem Sądowym, iako Kuratorem nicobecnego W. W. Woyciechem Like zapadłym nakazana, odbędzie się na Audyencyi Trybunału I. Instancyi w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 za pośrednictwem W. Józefa Jankowskiego P. O. D. z strony wieloletnich Sukcesorów tęż sprzedarz popierających ustnowionego Adwokata.

W dniu 4 Marca 1825 r. iako do Licytacyi przygotowawczy wyznaczonym terminie, Kamienica rzeczona przygotowawczy Józ. Stenkowi za sumę 19,150 Złp. przysiężoną została; do licytacyi zaś stanowiący termin jest wyznaczony przez Trybunał I. Instancyi na 15 Kwietnia r. b. przeto chęć licytowania mający zechcą się w terminie tym stawić, a warunkach licytacyi w Kancelaryi podpisanego mogą być zawiadomieni. — W Krakowie d. 19 Marca 1825 r.

Kuliczkowski, Pisarz.

Podaje się do wiadomości publiczney, iż d. 28 Marca r. b. odbędzie się w Kancelaryi Państwa Tenczyńskiego, to jest: w Tenczyнку, licytacyja wydzierżawienia sberży w Krzeszowiech z należącemi do niej inwentarskiemi rzeczami. Chęć licytowania mający zechcą się z wadium w oznaczonym terminie i miejscu stawić.

Trybunał Cywilny Pierwszej Instancji Województwa Płockiego.

W wykonaniu tak ogólnego przepisu Prawa o konkursach i Likwidacjach, jako też mianowicie w szczególności postanowienia J. O. Xięcia Namiesznika Krolewskiego z dnia 22 Stycznia 1819 wedle którego Wierzyciele mass konkursowych i likwidacyjnych, w ciągłej mają być wiadomości o stanie, w jakim się massa znajduje, i wydawać postanowienia dalszego działania, zwłaszcza w przedmiotach wzajemnych. Gdy samo upływanie czasu od ostatniego zebrania się wierzycieli w dniach 27 i 28 Czerwca 1820 rozmaite spowodowało zmiany, które do wiadomości wierzycieli podane być winny, a również wskutek uczynionych w tym czasie postępów w Massie, rozmaite wynikły przedmioty, które wymagały wspólnej narady i postanowienia wierzycieli; szczególnie zaś powodowany uczynionem przez Sukcesorów Xawerego Hrabiego Działyńskiego do Akt Massy Likwidacyjnej Jgnacego Hrabiego Działyńskiego przedstawieniem, któremi oświadczał chęć odstąpienia od rozmaitych pretensyi do Massy zalikwidowanych, żądają rozpoznania innych i załatwienia stosunków pomiędzy nimi a Massą zachodzących, których wszakże Kurator Massy w względzie przyznawania praw, odstępowania od processów i t. d. własną powagą załatwić nie jest mocnym, ale raczej stosując się do przepisów §. 77 do 83 Tytuł 50 i §. 73. 74 Tytuł 51 Ordynacyi processowej Pruskiej, oraz Reskryptu Kommissyi Rządowej sprawiedliwości co do tego przypadku w dniu 14 Października 1824 r. wydanego, rozważyć i Decyzji wierzycieli pozostawić musiał. Wzywa wierzycieli Massy spadkowo-Likwidacyjnej Jgnacego Hrabiego Działyńskiego aby w dniu 4tym i następnym Miesiąca Lipca r. 1825 o godzinie 3ejej z południa w Płocku w Pałacu Sądowym w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego I. Instancji Województwa Płockiego przed Edwardem Glasssem Sędzią Trybunału, Decernentem Massy Jgnacego Hrabiego Działyńskiego, jako Delegowanym Kommissarzem stawili się osobiście lub przez Pełnomocników umocowanych specjalnie do czynności w terminie powyższym odbyć się mających, a to celem naradzenia się i wydania postanowienia w przedmiotach Massy, które onymże przez Delegowanego Sędziego do deliberacyi przedstawione będą. Wzywa oraz Sukcesorów beneficyalnych Jgnacego Hrabiego Działyńskiego, aby czynnościom w terminie powyższym odbyć się mającym, asystowali.

Lubo zaś w samym terminie zwołania, wierzycielom przedstawionym zostanie tak postęp w Massie od ostatniego zebrania się Wierzycieli uczyniony, w stanie czynnym i biernym; ogólny obraz teraźniejszego stanu massy; przeszłody ukończenie massy tamujące, oraz gruntowne wyjaśnienie przedmiotów Wierzycielom do deliberacyi przedstawić się mających, to jednak Trybunał chce podać Wierzycielom sposobność wczesnego przygotowania się do terminu, i aby z tem gwałtowniejszem przekonaniem w samym terminie stanąć mogli; uwiadomi ich, iż wszystkie powyższe dowody przed terminem na 4 tygodnie u Kuratora massy Ur. Turckiego Patrona przeyrzeć i potrzebnych objaśnień zasiągnąć mogą.

Wszystkie przedmioty w oznaczonym terminie wie zycielom przedstawić się mające największej są wagi, dla czego Trybunał zwracając uwagę wierzycieli na własny ich interes, wzywa, aby nie można dozwolić sami osobiście w tymże terminie stawili się zwłaszcza że światło i zastosowane do interesu Massy rozwiązane przedmioty ich decyzji podać się mających, wroży nieplonną nadzieję rychłego massy zakończenia. Co do Wierzycieli w terminie nieobecniach Trybunał przypomina rozporządzenie Dekretu Króla Jmci Sakiego Xięcia Warszawskiego z dnia 15 Lipca 1809. wedle którego nieobecniacy poczytani są za przystępujących do zdania większości Wierzycieli w terminie przed Delegowanym zgłaszających się.

W Płocku dnia 5 Marca 1825 r.

Prezes

Turcki.

Sekretarz

Szulecki.